

SAMOBORSKI LIST

— Glasilo za lokalne interese. —

God. XIII.

U Samoboru, 15. srpnja 1918.

Br. 14.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA za pet godina za domaću K 300, vanjsku K 350, a izvanjske

Uprava i uređništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(šekera 8. št.)

OGLASI prima uprava prema oglasima. Za
oglas, koji se više puta svrta, daje se
razna cijena. Rokopisi se ne vraćaju.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izvješta) sjednice održane dne 14. srpnja 1918.)

Sjednici predsjedava Josip Čop. Zapisnik vodi bilježnik II. Stjepan Besanović.

Od zastupstva prisutna su gg: Zjalt, Bičan Josip, Cesar, Geček, Žitković Josip, Klečić, dr. Raizer, Šimec, Herceg Janko, Kocijančič, Neršič, Šušarić i Filipac A.

Bilježnik I. Čop čita otplis kr. kotarske oblasti, kojim se određuje da on (Čop) preuzme upravnost općine Samobor t. j. uređuje poslove, a za vanjske gospodarstvo imade si zastupstvo da izabere jednoga gospodara između sebe, koji će se brinuti za sve vanjske poslove trgovišta.

Bivši načelnik Josip Jug stavljen je na dopust na neizvjesno vrijeme radi nesuglasja između njega i trgov. zastupstva, koja je načelniku Jugu dvaputa u sjednicama izrazila svoje potpuno nepovjerenje, uslijed česa općinski poslovi zaostaju, što je sve na štetu samoga trgovišta.

Zast. Herceg predlaže za vodstvo trgovišnih gospodarskih poslova zastupnika Milana Šušarića. — Prima se jednoglasno.

Bilježnik Čop čita dopis kr. kotarske oblasti u predmetu disciplinarne istrage protiv bivšeg načelnika Juga, koju je zatražio trgovišno zastupstvo, te javlja da ova kotarska oblast pozvavši načelnika Jugu na očitovanje

vanje nije pronašla ništa radi česa bi morala protiv njega postupiti. — Zastupstvo se ne sadovoljava sa ovim riješenjem kot. oblasti. Te zaključuje sa prijedlogom zast. Zjaltića uložiti protiv ovakog riješenja slog na županjski upravni odbor.

Isto tako došlo je riješenje u predmetu pritužbe trgovišnog zastupstva protiv načelnika Juga radi nepovijesnog raspješanja ulja od koštica, i jer da je ovo ulje prodano preko granice. I u ovom predmetu nije kotarska oblast ništa mogla poduzeti protiv načelnika Juga, jer da je ovaj posve korakno postupao. — Zastupstvo zaključuje i u ovom predmetu uložiti utok na županjski upravni odbor.

Električna centrala.

Zemaljska vlada pripoznala je otplis koji je po građevnom odjelu sastavljen u pogledu električne centrale u Samoboru. U ovom se veći da bi lokalni projekat kojeg su sastavili inženjeri Pajer i Rieszner za ovu centralu bio pretežak. Kada bi pak trgovišno općina kupila vedno pravo od g. Reizera na Hameru dobilo bi dostatno jaku silu za Samobor, koji za rasvjetu tako i za obrtnu svrhu. Ako bi se općina odlučila na izvedbu ovako provedene električne centrale, onda bi građevni ured zem. vlade sastavio osnovu za izgradnju ove centrale.

Zast. Klečić predlaže da se ovaj otplis zem. vlade primi do znanja pak se neka iz-

beru 4 zastupnika koji će sa g. Reizerom glede kupa njegovog vednog prava u dogovor stupiti. — Zastupstvo prihvaća ovaj prijedlog jednoglasno te izabire zastupnike Zjaltića, Klečića, Cesara i Šušarića.

Bilježnik Čop čita dopis Ljudevita Kirschnera na zaključak trgovišnog zastupstva kojim mu se povisuje najamnina za zemljište na kojem se nalazi pecara Beše. U ovom dopisu veći g. Kirschner da je on sa načelnikom Jugom sklopio ugovor i najamnina platio do konca godine 1918. pa mu se za ovo vrijeme ne može najamnina povisiti. — Zastupstvo izražuje svoje negodovanje protiv bivšeg načelnika Juga, koji je mogao bez znanja i odobrenja zastupstva ovakvi ugovor koji sa štetu trgovišne općine sklopiti sa gosp. Kirschnerom. Ujedno zaključuje g. Kirschneru najamnina za g. 1919. otkazati.

Bilježnik Čop čita dopis Vladimira Gutca vlasnika kuće u Samostanskoj ulici, koji molí da se keseni nalazeći se pred njegovom kućom ostarane jer da mu smetaju i čine štetu na kući svojim granama. — Zastupstvo zaključuje, da gospodarski odbor ove izvidi pa ukoliko će biti potreban granu u proljeće odrezati. Ostaraniti kesene iz ovog drvoreda kako Gutca rabi jeva ne može se na nikakav način dozvoliti.

(Nastavi se.)

Hrvat. pučka crkvena popijevka.

Pisac: Milan Zjalt.
(Nastavak).

Iza „Pavlianske pjesmarice“ dolazi na red važno djelo po našu crkvenu popijevku a to je „Cithara octochorda“. Do nedavno se držalo općešito, da postoji samo jedna „Cithara“ i to ona, koja je tiskana u Zagrebu kod Antuna Reizera g. 1757. Janko Barle istražujući ta vrsta otkrio je, da su još 2 „Cithare“ i to: Prva da je tiskana u Beču 1701. kod Leopolda Voigta a izdana troškom velikog crkvenog mecene kanonika zagrebačkog Ivana Znika. (Jedan primjerak toga izdanja ima naša sveučilišna biblioteka). Druga „Cithara“ izšla je troškom kaptola zagrebačkog g. 1723. također u Beču kod Dominika Voigta. U glavnom se podudara sa prvom, samo je potpunija ima napjeva, kojih u prvoj nema. Treća je „Cithara octochorda“ izšla stolne crkve zagrebačke 1757. (Cantus sacri latino-croati. 300 stranica). Dijeli se u osam dijelova od kojih naziv „octochorda“ ili hrvatski „osmostruna“.

Veliko blago naše crkvene pjesme leži u „Cithari“, pa ipak to je blago bilo dugo zakopano. Lijepo pjesme u njoj, koje su i

daha crkvenog i karaktera narodnog, koje su dugo živjele u narodu, zametnuše se, potisnuše ih u kut i otvoriše mjesto pjesmama germanskim, tudjima, koje daleko zaostaju za dragocjenom baštinom, koju nam namriješe naši djedovi.

Čudim se, da naš muzikolog pokojni Franjo Kuhač nije upozorio našu javnost na to djelo. Ili nije znao za njega ili ga nije interesiralo, jer je zasjedalo u područje crkvene glazbe, kojom se on nije bavio i koju je slabo poznao.

Prof. Skender Fabković napisao je u „Napretku“ g. 1873. br. 2. članak o „Cithari“ u kom među talim veći: „To vam je knjižurica 115 g. stara, koja se nemalo u svakoj hrvatskoj crkvi nalazi, ali za koju dan danas nitko već ne mari s dva veoma važna razloga. Prvi je taj, što je pisana uz latinski jezik kajkavskom hrvatskom, pak tobože s toga već nema cijene a drugi je opet u tom, što ju danas skoro već nitko neznatije čita. (Pisana je korakom notama). Jesi vam to mili učitelj i svećenici prava crkvena pjesmarica, jesi to glaslo osmostrune sastavljene nepoznatim nam umjetnikom i vrstom rodoljubom hrvatskim a izdana 1757. troškom „Alme et venerabilissimae cathedrae ecclesiae zagrebensis“, nekome pako u Zagrebu rečeno

godine slovima Antuna Reizera, Inclyti Regni Croatiae typographi.

Na ovo važno djelo, koje se danas prezirnim okom motri, kano da je pepeljuga, ne pako dična i zakonita kćerka slavne stolne crkve zagrebačke, na djelo, u kom je nesamo pravo obilje nabožnih pjesama, uglašenih stilom korakom, stilom prilagodjenim naravi pjesme hrvatske, obračam ovisni reći pozornost i učitelja i svećenika hrvatskih u nadi da budemo u buduće spočitanjem pristupali k toj Cithari osmostrunoj, pak ju nekom slašču prizivati, da nam pomogne veličati Stvoritelja svijeta i zavjetnike naše.

Fabkovićev glas ostao je glas vapijućeg u pustinji.

Na vrijednost „Cithare“ upozorio je glazbeni svijet Čeh K. Konrad. On je napisao g. 1890. u „Vestník kr. česke společnosti nauk“ ovaču raspravu pod naslovom: „Hymnologie staro charvatska“. Konrad kaže o napjevima u „Cithari“, da su nastali pod utjecajem rimskog korala i narodne svjetovne pjesme pa veći: „Napjevi koji su nikli iz korala a su ozbiljniji. Koji su nastali pod utjecajem ili u duhu narodne pjesme, a su amogi živiji, gipkiji, ti gladje teku. Proticali su ne samo iz glave već iz srca skladateljeva“.

(Nastavi se.)

Maksimalne cijene mesa. Domaće vijesti.

Izšla je banska naredba o maksimalnim cijenama za govedinu, teletinu, ovčetinu (janjetinu) i kozetinu (jaretinu). U ovoj se naredbi u prvom paragrafu veli:

„Municipalni gradovi i županjske oblasti imaju odmah nakon proglašenja ove naredbe u službenom dijelu „Narodnih Novina“ ustanoviti maksimalne cijene, koje se smiju zahtijevati u njihovom području za govedinu, teletinu, ovčetinu (janjetinu) i kozetinu (jaretinu) između producenta i preprodavača, kao i one maksimalne cijene po kakvoći i težini za navedene vrste mesa, koje se smiju zahtijevati u prometu maloprodaje t. j. prodaje cijene, koje vrijede izravno za konzumente, bez obzira na to, da li se prodaja obavlja putem producenata ili preprodavača.

Županjske oblasti valja da u svojim odredbama, izdanim na temelju ovoga paragrafa ovlaste prvomrbitene upravne oblasti na to, da one u svom vlastitom području mogu ustanoviti niže cijene od onih maksimalnih cijena, što ih je za pojedine vrste mesa po kakvoći i težini ustanovila dotična županjska oblast.

Prvomrbitene upravne oblasti mogu ustanoviti i te, koju je količinu, odnosno, koje je dijelove dužan producent kod klanja za javni potreba od težine zaklane životinje staviti u sirovom stanju u promet izravno za konzumente.“

U drugom se pak paragrafu veli:

Municipalni gradovi i županjske oblasti dužne su po njima ustanovljene maksimalne cijene predložiti unutar roka od 6 dana u dva primjerka kr. zem. vladi, odjelu za narodno gospodarstvo, na odobrenje, te nakon odobrenja običajnim načinom u svojem području odmah proglašiti.“

Nadole sadržaje naredba razne kaznene ustanove, a stupa na snagu današnjim danom.

Ako i okasno, kad se već naši česepi puno pretrpjeli od samevoljne pojedina mesara, izlazi ova naredba ipak u čas, kad je počelo pravo natjecanje u pretjerivanju cijena mesa i kad naši česepi na pedeset više daljega povišenja. Nadamo se dakle, da ova naredba ne će samo zaustaviti ovo vječno povišenje tako važnog životnoga artikla kao što je meso, nego da će njegove cijene regulirati pravedno, tako bi i oni mogli doći do mesa hrane, koji ne zaslužuju u ovome ratu, i koji nijesu imali prilike, da prebri neć postanu bogataši.

Držimo, da bi se u Samoboru mogla daleko više cijena odrediti negoli je današnja pretjerana nad ove prilike i prebri ovih mjera.

Samo jedan primjer, gdje smo uzeli obratje brojke.

U okolini Samobora kupuje se blago po 6—8 K po kilogramu žive vage. Uzmimo najviše cijenu 8 K. Recimo da je vol težak 5 metara. To čini 500 puta 8 jest 4000 K, ako se odbije 40% na otpatke (što uvijek se stoji, već prema tome haki je pomod otpada 30 do 40%), to meso za prodaju iznosi 300 kg. Ovo se prodaje po 16 K po kilogramu, što čini 4800 K i k tomu koža, dakle svega zajedno oko 5000 K. dobitak ostaje svakako lijep: 1000 K.

Te je kod najviših cijena dok kod nižih cijena iznosio znatno više čista dobit. Kod nas je cijena blagu za živu vagu redovito ispod 8 K.

Narodni Blagdan u Samoboru. Naša stara „Jeka“ može ovaj dan ablikovati u svoje anale slatnim slovima. Njegov radom i poticajem proslavljen je taj dan dostojno na čast našeg Samobora. Njegov dražesni gospodjica koje su svojim lijepim načinom anale moliti dubra srca za dar siromašne dječice, sigurno su mnogo doprinjale ovom lijepom uspjehu. Neka im bude svaka čast i hvala za ovu patriotsku i plemenitu žrtvu.

Žalimo da ne možemo donijeti točan iskaz svih plemenitih darovatelja, no neki su potpisali tako nejasni, da ih se nikako probitati ne može. Zato ispuštamo ta imena, da ne bude izdana kraja listina, jer ne bi nikome rado ispuštiti imena.

Ne možemo prećutati da su mnogim kućama nisu bile izvještene zastave. Ovo je bio Narodni Blagdan, te je dužnost i vanjskom pokazati, da čutimo za dom svoj.

Vjenčanje. Vrijedna i marna kćerka-jedinica ovdajšnjega školskog ravnatelja g. Langa gospodjica Marica vjenčala se u Zagrebu s gosp. Mirkom Švareom, pojednikom u Zagrebu. Vjenčanicima srdačno čestitamo želeći im obilje svake sreće!

2400 kruna sabrane je na Narodni Blagdan u Samoboru. Ovo je svota na koju možemo biti ponosni jer je time naš mali Samobor stupio u prve redove patriotskog građanstva. Nikada nije još sakupljena tolika svota u Samoboru za koju patriotsku stvar.

Bio je to istinu lijep dan dobrote i poštivosti, dan dobrih ljudi plemenita srca.

Bog će nagraditi svakoga koji je doprineo i maleni darak za ovu siromašnu i gladnu djecu, naše krvi i našega roda.

Vojništvo u Samoboru. 22. listopada pukovnija boravila je u Samoboru desetak dana. Jedan je bataljon ove pukovnije bio smješten u Sv. Nedjelji. U kavanu „Central“ bio je svako veče gudački koncert, što su ga izveli glazbenici, vojnici iste pukovnije.

Pedmaršal pl. Molnar kao zapovjednik domobr. div. zije bio je jedan dan i u Samoboru te inspicirao konvediku pukovniju.

„Panzija Lavica“. U ovoj Panziji ima velik broj gosti, a još uvijek dolaze novi. Velika dvorana, koju je vrlo ukusno stikao naš vrijedni obrtnik g. Franjo Kompare, razvijetjena je električnim svijetlom, što je za Samobor svakako novost.

Narod za svoju djecu. Svaki dan iz svih naših krajeva stižu na odbor SHS žena za sročad doprineo sakupljen prigodom Narodnog Blagdana, te će se potpuni iznos, kako je već javljeno, objeđeno čim sabiranje bude zaključeno. Po podacima, koji danas stoje na raspolaganju, računamo približno, da će ukupna svota, sabrana 5. srpnja, iznositi preko četvrtine milijuna kruna od čega će određeni dio biti predan Drušbi sv. Ćirila i Metoda za Istru, kao i slovenskoj Drušbi sv. Ćirila i Metoda u Ljubljani, — dok će se ostalo upotrijebiti za nabavu odjele i čuša, za nastajnu zimu, djeci koje se nalaze na prehrani.

† Ivica Buzina. Još u nedjelju bio je u Samoboru na taletu, pa na Savi, da hvata ribu, što mu je bila omiljena zabava, a u četvrtak uveče klonu stavijek u tuđi rođnjačkoj krevetu teškom bolom. Njegova smrt nije samo duboko očaločila njegove roditelje i braću, nego i mnogobrojne znance i prijatelje, koji su ga iskreno voljeli zbog

njegovih lijepih svojstava i blaga značaja. Pokojnik, koji se odijelio od nas u mladjaškoj dobi od 27 godina, bio je činovnik Zem. hipotekarne banke u Zagrebu, pak je na svoje marljivo i savjesnosti uživao glas odličan čov. u ovome zavodu. Mrtvo tijelo pokojnikove prevezano je iz Podunajada gdje mu otac služi kao rav. učitelj u Samobor, pa je sahranjeno na brojni sašobob općinstva na ovdajšem župnom groblju. Pokojniku neka je vječan mir, a rodbini naše iskrene sašobobe.

Nad otvorenom grobom rekao je g. Julije Mihalić, činovnik hipotekarne banke ovaj oprimni govor:

Žalobni zbor! Evo sprovedosmo našeg dragog kolegu Ivana Buzina. Pokojnik svrdivši nauku, stupio je u Hrv. slav. hipot. banku kao vještbenik, gdje u brzo postade defektivnim činovnikom. Već kod nastupa pokazao je svojim savjestivim radom, da će zavod u njemu imati vrsnu silu, a drugovi opoznaše u pokojniku vrlig suradnika i prijatelja. Izgubismo ga prerano. Tuguje za njim roditelji, tuguje ravnateljstvo, tuguje za njim drugovi i prijatelji, jedino se veseli nebo, jer je primilo jednu čistu, nevinnu dušicu.

Kako god je pokojnik bio usao mašenog, te mu je tim veličanstvenija bila duša, pupet čelika tvrd karakter, a u grudima njegovima plamsala je žarka ljubav za otadžbinu njegovu.

Tuguje za njim, a nebo se veseli, jer je on tamo gore. Ta spoznaja daje nam čvrstije utjehu, zadržemo, da je našom dragom pokojniku tame ljepše.

Dragi Ivane na rastanku smo, dijelimo se od zemnih ostataka Tvojih, uspomena Tvoja ostati će nam nezaboravna, mečemo ju u zlatni okvir, da nam lebdji primjerom, kako valja služiti, kako valja prijateljevati, kako valja štovati i ljubiti rođinje i kako valja ljubiti domovinu svoju.

S Bogom očaj dragi druže, Tebe poma u narudbi svoj hrvatske zemlje, lahka ti bila ta zemljica, lahka Ti bila ta grudica, koja si tako šarbo ljubio.

Našom nezaboravnom drugu Ivanu Buzini Slava!

† Ida Šimovčić supruža načelnika općine Podvrh umrla je u nedjelju u jutro u 59. godini. Sprovod joj je danas u 6 sati počinje podno iz kuće kraljevi, Rambergova ulica. Vrijednoj pokojnici laka biva zemlja, a ostaloj rodbini naše iskreno sašobobe.

Za siromašnu školsku djecu u Samoboru darovata je obitelji Antuna Filipca 30 kruna umjete vijenca na odbor pok. Ivica Buzina.

Za ploču palim Samoborovcima darovao je gosp. Ivan Pizanić 25 kruna.

Dar za siromašnu istarsku djecu. U mjesto vijenca na odbor svega blagopobjnog druga Ivica Buzina sakupili su činovnici Hrv. slav. općinst. hipotekarne banke iznos od K 203. — za siromašnu istarsku djecu.

† Josip Norčić bečvarski pomoćnik, umro je ovdje u mladjaškoj dobi od 18 godina. Bio je dobar i vrijedan mladić. Laka mu zemlja!

„Odbor slovenskih, hrvatskih i crnogorskih žena — za sročad“ u Zagrebu. Abaja obe razmjataje naše djecu te opetputi brojova poprize ove bitočnjačke dimenzije i ove više postaje općina suradnika plemenita, koje će biti dvostruko bliže od najvećega značaja za dio naših istarskih i gospodarski život na i im ovoga rata. Voljimo tom

mlađu, održao je odbor SHS. žens — za stročad dne 14. o. m. kanalizirajući sjednicu i izabran je sljedeći upravni odbor: Predsjedništvo gdje Zlata Kovačićeva, Jelena Čukova i Pipa Tavčar-Orkova; tajništvo: Dr. G. Bazarček, L. Čulić i Dr. Knaflić, blagajnica gdje, Krista Gjergjevićeva i Jelka Perčićeva; poslovođa Nika Bujas; revizijski odbor gdje, Erika Krstajeva, Jelena Bazarčekova, Pavla Bošković-Nevalkova i g. Dr. Ivo Orčić. Odbor broji oko 50 članica i članova, a svrha mu je, da se, kao akcioni odbor Sred. Zem. odbora u Zagrebu brine za svu slovenku, hrvatsku i srpsku djecu što dolaze na prebore u Hrvatsku i Slavoniju i da osigura što više sredstava naročito za odijevanje i obuvanje djece.

Uredjenje Gajeva ulice. Pišu nam iz gradjanstva: Jedna, lijepa i prostrana ulica — Gajeva — nije još nikako uredjena. Istina g. Levičar, dok je bio načelnik, izgradio je tom ulicom kanalizaciju, na koju se dugo čekalo, ali time još nije svršen posao oko uredjenja te ulice. Prvo, onuda bi valjelo uvesti rigol, a drugo, nužno bi bilo, da se zasadi sjenovite drveće. Naravno nije puna nada, da će se ovo prvo ispuniti sobzirom na skupoću u sadašnje ratne vrijeme, ali za sadaju drveća, treba samo pobazati nešto vođe i stvar je dovršena. Dok se drveće treba vremena i šteta je za svaku godinu, u kojoj se zakasni sa sadajom drvoreda. Ovom ulicom, kad bi se zasadila aleja, ne samo da bi bila ugodna šetnja, nego bi i na strani ljude, od kojih mnogi idu na kolodvor i s kolodvora baš Gajevom ulicom, učinila ova pješa prijatan dojam. Preporučujemo ovaj prijedlog pažnji naše trg. općine.

Nared na našem groblju. Gospodin Jure Jurčić iz Goranog kraja, imao je na grobu svoje majke križ i došao jednog dana na groblje, da pogleda križ i da ga dade popraviti. Na svoje začudjenje našao je križ sa groba odstranjen i to zato, jer je baš to mjesto trebao nadgrobar, da si postavi, oltar na kup. Ne čudimo se pritužbi g. Jurčića, jer našim groblju se prave ne zna sa gospodara, a to pitanje stoji već dugi niz godina neriješeno i zato se radi šta se može. A da je groblje sjemeništa sa nadgrobarima, to je već stara poznata stvar.

Spanjelaska bolest u Samoboru. Ova moderna bolest počela je i na Samoboru, te imade već oko 40 slučajeva. Bolest nije pogubna, ne valja se čuvati jer nastupa velikim vrudima, gričobolja i glavobolja. Bolest traje kratko vrijeme i ne ostavlja posljedica.

Trudbe na radnici. Našim radnici, vješt pripremljenju obratnih motora trudbe se u mnogom broju sa stalan rad uz naplatu po komadu. Pitanje prijave imade se podnijeti trgovačkoj i obrtničkoj komori u Zagrebu.

Pratiša. Pratiša nas posljednjih dana do nezgodnosti davi. Ništa se ne sjeti, da valja poljivati. Sad su stigli i hladni, a vedrovi nam je gotovo u svakoj ulici. Možda bi se nešto kačvilo starih, trdnih stijeva u vatrogasnom društvu, da se upotrijebe za poljivanje? Svako ova nezgodna pratiša se može silom boriti našim sredstvima.

Straničnja ulica bez vode. Straničnja ulica, baš je poznata, nema vodovoda. Ali ima jedan bunar. Ne ovaj jednostavno sa fontanom. Stanovalnici Straničnje ulice moraju da se ug po vode. Ne bi li se bar bunar popravio, dok se jednom vodovod ne stavi?

Državno podupiranje obrta. Prema saopćenju trgovačke i obrtničke komore zagrebačke izjavio se je kr. ug. ministar trgovine u načelu spremnim, da uzima u meritornu raspravu molbu domaćih obrtnika za dopunjavanje, otkup i ustup pomećanih strojeva, te podjeljivanje novčanih potpora, u koliko to dopuštaju ratne prilike. Dotična molba imadu se predlagati nadležnoj trgovačkoj i obrtničkoj komori koja će ih sa svoje mišljenje dalje predloživati.

Mest kod Bedenčića u tako je trošnom stanju, da čovjek ondje poevo tako prolomi nogu, što više i pada u — Gradna. Na tome mestu manjka 6 dasaka, pa se prek tih prostora mora oprezno preskakivati, a da čovjek ne strada. Što misle strani o nama, osobito kupališni gosti, kad vide taj razvaljeni mest?

Nabava postolerskih kalupa. Domaći trgovci i obrtnici koji se žele opskrbiti sa kalupima, neka se izvole obratiti na trgovačku i obrtničku komoru u Zagrebu, da im se označi sigurne i pouzdane nabavne vrste. Interesantima se preporučujemo, da se opskrbe ne samo sa običnim nego i pomećanim kalupima.

Otpuštanje pučkih ustala. Prema saopćenju iz trgovačke i obrtničke komore zagrebačke imadu se na osnovu naredbe kr. ug. ministarstva sa zemaljsku obranu br. 308.486/5 — 918. pučki ustale rodnih godišta 1867., 1868. i 1869., u koliko sami ne žele ostati u djelatnoj službi, imadu bivše svanične mjesne plaćenike mikrovinskog i izvanokružnog staleža, ovako stavišati na dopust:

1. osobe, rođene 1867. najkasnije do kraja svibnja 1918., 2.) godišta 1868. počevši od 1. lipnja najkasnije do 15. rujna 1917., 3.) godišta 1869. počevši od 15. rujna najkasnije do 31. prosinca 1918.

Mjesne plaćenici i osobe mjesnog staleža godišta 1867., 1868. i 1869., u koliko su po gradjanakom zvanju državni ili javni namještonici, mogu ostati u vojnoj službi samo izričitem privolom svoje pretpostavljene gradjanake oblasti.

Crne kozice u selu Gradna. U selu Gradna pojavile su crne kozice i obolile su dva seljaka. Čim je prijava stigla odredio je Dr. Anger najstrože mjere, da se bolest ne raširi. Kuće bolesnika čuvane su po oružanicama, da stanovnici ne dolaze u doticaj sa drugima ljudima. Koliko znamo već je jedan bolesnik na putu potpunijeg ozdravljenja, dočim je i drugi na putu poboljšanja. Kozice su donjeli cigani jer je kod njih prije mjesec dana jedna dijete umrlo od kreca, a da se zato ni znao nije.

Da se bolest dalje ne širi, sastava je komisija kod. Njome Dr. Angera koji je odmah poduzeo najstrožije mjere, da se bolest odmah u početku ugasi.

Umrli u župi samoborskoj od 1. do 15. srpnja.

a) u Samoboru:

Josip Nariš 18 g. učica.

b) u selima:

Ivan Mahović 14. dana slabost

Franjo Ruzić 2. g. učica

Franca Ruzić, 61 g. kup

Ana Bujas 39 g. učica

Antva Niriš 3 mjeseca slabost

Antonija Župančić 80 godina učica.

Dali si poslao pretplatu za „Samoborski List“?

Bogumil Toni: Oranje.

Njivama vlačim od rose
stupaju mladi velovi;
u polju starci i žene,
u polju svijetli pligovi.

Jutro je. Ravnicom snegom
sve sjelom daljkom diše
i svaka njiva i brazda
kô da se nekim uzdiše.

Kao da pita, da li će
oni se pravi vratiti,
što plig i velove nekod
ovud su znali priti? — —

„Savremenik“ br. V.—VII.

Stražatorov pes.

Al ga poznaju, al ne, toga čučka od
gospona nadstražatora?

Te im je pes čisto šušavita plašina.
Nit im je velik niti mal, kurtastoga roga i
vuh, a crn je kak sam vrag. Stražne se red
stopije i beli, a gde ga gospon nadstražator
soveju, onda ni neposluš. Veitju, da je
trdoglav kak orel, beđast kak vol, neposlušan
kak pojok, al drugat zna dubati kak veverica.
Če pak to se skup zračunaje, onda se
stogram vidi, kak je faza plašine sa živina.

Spitaval sam kakve pak je to plašina
živina, pak su mi rekli, da su to stražatorski
čučki, ki imaju tako leviti.

— Viš vruga, sam si misli, sad znam
zakaj našim stražatorom si tati vudaju!

Taj im pes ide celo noć po Samoboru
i furt sjubi po cestu, al bi gde našel trag na
tati ka'li se val. da ti čučki poznavaju već
po čimni ki je polten a ki pak koda. To
je onda čisto prav, da stražatori imaju ta-
kvoga čučka sobom.

Jedkrat sam vidil, gdi su zapirali junoga
štoka. Pes ga je našil i saga obašil i
gde su gospon nadstražator rekli „huc, huc,“
tati je pes gdešil tati sa vrat. Sad si pak
nie znaš prav razložaviti, jel gospon pes ali
nadstražator poznaje tati? Drugi dan sam čul
pripovedati, da su stražatori krivoga štoka
zapirli.

Već krat im i taj pes po celu noć i
sam po cestu hodi i čuva naš Samobor. Tak
im je velomane šil celu noć obole i došel
obe trejte vru domom. Pekišob su stražatori
švrute opali, ni mogol pes sa magistratu
i morat je na plicu ocali. Dugo je
sedi na plicu i gde mu je dug čas bi, za-
šel im je tak lepe tušil i popovali, da je
celi plic zbudil. Sa su se čima opiral i sa
sli stran si čemo čul krišil.

— Išli si gdiš vonega, koga vruga
tati i nas budil?

— Viš, sam rekli šil, si čemo ga špo-
talil, a on je čemo tako tati da pritiš tati
i nas prebudil, ka'li onda tati vudaju, da šuje
da se gde po hili gdiš.

Još je čemo šloka, da taj šušavita
pes čemo uposati ču, ka'li na plicu plic
i jaca strupaje gde bi se i to mogol rva-
šil, onda bi stogram va Samoboru dobro
bile. Još bi čemo rad čemati, al taj pes čul
tatašje mješobu plašil? Če niš sa dubi, to
bi stak bile dobro, da se i sjemu našaj
pini, ka'li bi bile šloka da prejde šam, al
da ga gde sa čepu čučka.

Peto šuju, sa našim magistratušim čemo
puno čega dobroga. —

Jurek Babič,

Zemljište

Ilijepi položaj za vrtograd zajedno sa ka-
menolomom prodaje se. — Pohliže upite
daje Albert Bruckner Samohor, Penzion
„Lavica“.

Javna zahvala

Zahvaljujem svim prijateljima i znan-
cima, koji su se me prigodom smrti moga n-
kada prežaljenoga sinka

IVICE

sjetili, da me utješe u teškoj tuzi, svim on-
ma, koji su mu grobni humak ok tili cvijećem
i vijencima; gđicama djevušama i gg. dje-
verima, koji su ga popratili do vječnog poči-
vališta pod sv. Anom.

Još se zahvaljujem gospodi kolegama
od hipotekarne banke i njihovom šefu g. Ju-
liju Mihaliću, koji se krasnim riječima opro-
stio od mog Ivica.

R. Buzina.

Rendea von Samohoraca u
Zagrebu.

Svratište

k „Bovačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna
kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijepalnim gostima
F Horvat svratištar.

Par ženskih žutih polucipela

broj 36 prodaje se — Pohliže u upravi na-
šeg lista.

strojno pletivo žice.

Vlasnik Šandor Hajoš.

Telefon br. 8-38. Zagreb. Jakića ulica 12
Izradi raznih ograda od žice, svakovrsnih
amerikanskih pruživa umetaka za krevete i
t. d. Isto se tako primaju popravci svih stro-
jeva te parnih kotlova.
Za solidnost posla jamčim.

Pozor čičmari i postolari

Jedna Einvoig mašina godin dana rabljena
je za prodati uplat. se kod Svyka Šeka.

Natrijev thiosulfat

za štrcanje vinograda. Nadomjestak
sumpora.

Dok zaliha traje dobiva se u Lje-
karni Klečić.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znanima i
rodjacima te si gradjanstvu trga Sa-
mo ora, koji su premiloga sam sinka

Josipa Noriča

do hladna groba sproveli, odar mu vi-
jencima oktili, a nama svoje naučelice
izrazili usmeno ili pismeno budi o ime
izrečena naša najdublja hvata.

Napose zahvaljujemo gg. djeve-
rima i djevušama koji su mu pos-
ljednja počast iskazali otprativši ga do
zadajega počivališta.

Tugujća obitelj.

Izvolite pregledati izloge.

Najveći izbor darova

za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK

urari
draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„**GOLUB**“

Jedini hrvatski proizvod

Zdraviju neškodljiv.

— Dobije se svuda. —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.
Nipose figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampali.

Specijalne skladište za bakteriol. i vakuumske potrebitne.

Stacionirano za odpravu dojetaka u propisanim drvoim kućama.